

Фиқҳ дарслари (210-дарс) Намозда макруҳ нарсалар (биринчи мақола)

19:00 / 22.12.2022 2704

وَلِكَهُرْكَيْهُلَكْرَتْهَاهِفْنُوكَيْهُلْصَحْلَأْبَلْقَوْهَرْمَلِإِدْجَسْيَلْهَسْمَوْهَتْبَحْسَمَنْ

هـيـفـ بـأـرـتـلـا
ـرـوـكـ يـلـعـ دـوـجـسـلـاـوـ
ـشـأـرـتـفـاـوـ هـتـمـأـمـعـ
ـصـقـعـ وـ هـيـعـأـرـذـ
ـلـدـسـ وـ هـبـعـشـ
ـهـفـلـكـ وـ بـوـثـلـاـ
ـمـأـمـإـلـاـ صـيـصـخـتـ وـ
ـمـأـقـ نـإـلـ إـنـأـكـمـبـ
ـدـجـسـ وـ دـجـسـمـلـاـ يـفـ
ـقـأـطـلـاـ يـفـ
ـفـصـ فـلـخـ مـأـيـقـلـاـوـ
ـهـجـرـفـ هـيـفـ دـجـ وـ

يَفِنْأُويَحُرُوصَ وَ
هِدْجَسْمَوْهِبَوْثَ
فَلَخَرِيَغَهِتَهِجَ وَ
نِإَلْتَهِتَهِتَ وَ
يَحُمَّوَا، دِجَتْهُعَصَ
هِسَارَ.

بَأِيَثَ يَفِوَ
رِسَهَ وَهَلْذِبَلَ
هَلْذَتَهِلِهِسَارَ
قَلْعَهَ وَهَرْقَيَهِمَدَعَهَ وَ
هِدِجَسْمَلَهِبَأِبَ
هَثَدَحَلَهَوْهِطَوْلَهَ وَ

- قْوَفْ أَلْ، قْوَفْ
- دِجْسَمْ هِيفِتِيَبْ
- أَلْ وَ، نِيَيِزَتْ أَلْ وَ
- رَهْطِي لِإِهْتَلَصْ
- يِلْصُي لِنْمَ
- ئِي خْلَلْ تَقْوَ
- كِي فِي بِرْقَعْلَوَ
- رُورْمَلَابْ مِثْأِي وَ
- يِفْ يِلْصُمْلَامَمَأْ
- مَمَأْ وَ، رِيَغْصِ دِجْسَمْ
- كِمِي فَفْ، هِرِيَغْ يِفْ
- يِلْ إِي هَتْنَي

يَفْ أَرْظَانْ هُرْصَبْ
يَذَّاحَ وَهِجَسْمَ
هَاءَضْعَلَأْ إَاضْعَلَأْ
يَلَعْ يَلَصْ نِإِ
نُكَيْ مَلْ نِإِنْكُدْ
هَرْتَسْ يَلَصْمَلَلْ
ظَلَعْ وَهَاعْ أَرْذَرْكَدْقَمَبْ
هَادِحْ زَرْعَتْ عَابْصَإِ
هَيْ بَجْ حَدَحْ
هَوبْ رَقْبْ
هَرْتَسْ يَفْكَيْ وَ
هَوكْرَتْ زَاجَوْ مَامِلَأْ

رُورْمِلْ مَدْعَدْنَعْ -
قِيرْطَلْ مَدْعَوْ -
حِبْسَتْ لَابْ رَدِيْ وْ -
مَدْعَنْ لَرْشَلْ وْ -
نَبْرَمْ وْ رَتْسْ -
وْنَبْرَمْ وْ رَتْسْ -
وْنَبْرَمْ وْ رَتْسْ -

Намозда қуидагилар макрухдир:

Хушуънинг таркига сабаб бўладиган ҳар бир ҳайъат, қўлни белга қўйиш, сажда қилиш учун тошларни бир мартадан ортиқ текислаш, пешонасига теккан тупроқни артиш, салласининг пешига сажда қилиш, билакларни ерга тираш, сочни турмаклаш, кийимни осилтириш ва шимариш, имомга хос макон қилиш, масжидда туриб, меҳробга сажда қилиш бундан мустасно, олдиндаги сафда жой бўлатуриб, кейингисига туриш.

Намозхоннинг кийимида, саждагоҳида ва орқа ҳамда остидан бошқа тарафларида ҳайвон сурати бўлиши макрухдир. Сурат жуда кичик бўлса ёки боши ўчирилган бўлса, майли.

Жанда кийимда ва хорликни изҳор қилишдан бошқа ҳолларда бошяланг намоз ўқиш ёки ўқиладиган нарсани санаш ҳам макрухдир.

Масжиднинг эшигини қулфлаш, унинг томида жинсий яқинлик ва

қазои ҳожат қилиш макруҳдир. Ичида намозхонаси бор уйнинг тепасида бу нарсалар макруҳ эмас. Шунингдек, масжидни зийнатлаш, намоз ўқимаётган одамнинг орқасида намоз ўқиш, ундаги илон ва чаённи ўлдириш ҳам макруҳ эмас.

Кичик масжидда намозхоннинг олдидан ўтиш ила гуноҳкор бўлинади. Аммо ундан бошқа жойда саждагоҳига назар солиб ўқиётган намозхоннинг кўзи етадиган жойдан ўтган гуноҳкор бўлади.

Агар намозхон дўкон устида ўқиётган бўлса ва олдидан ўтаётган одамнинг аъзоси аъзоларига тенглашса, ўтувчи гуноҳкор бўлади.

Буларнинг ҳаммаси намозхоннинг икки қошидан бирининг тўғрисига санчиб қўйилган бир аршин узунлигидаги ва бармоқ йўғонлигидаги сутраси бўлмаган ҳолатдадир.

Имомнинг сутраси кифоя қиласи. Ўтиш эҳтимоли ва йўл бўлмагандан уни тарк этиш жоиздир. Агар сутра бўлмаса ёки ўтувчи намозхон билан сутрасининг орасидан ўтса, (намозхон уни) тасбеҳ ёки ишора билан қайтаради.

Намозда қуийдагилар макруҳдир:

Ҳанафий уламолар барча далилларни чуқур ўрганиб чиқиб, намозда макруҳ ҳисобланадиган нарсаларни айтиб ўтганлар. Улардан баъзиларини эслаб ўтамиш.

1. Хушуънинг таркига сабаб бўладиган ҳар бир ҳайъат.
«Хушуъ» аъзоларнинг сокин ва қалбнинг Аллоҳ билан бўлишидир.
«Хушуъ» қўрқув билан сокинликнинг бирга қўшилганидир. Мўминлар намоз ўқиганларида Аллоҳ таоло мақоми ҳузурида қалбларини, вужудларини, ҳаракату саканотларини қўрқинч ва сокинлик ўраб олишидир.

Аллоҳ таоло Муъминун сурасида:

خَسِعُونَ صَلَاتِهِمْ فِي هُمْ أَذْنَانَ

«Улар намозларида хушуъ қилувчилардир», деган (2-оят).

بِنْبِلْضَفْلِإِنْعَ
هُلْلَإِي ضَرِسْأَبَعَ
يَبْنَلِإِنْعَ، أَمْهُنْعَ
هِيلْعَهُلَلِإِلْصَ
لِأَقْمَلْسِو
يَنْثَمْةَلِصَلَلِإِ
يَفْدَهَشَتْ، يَنْثَمْ
نَيَتَعْلَرِلُكَ

وَعَرْضَتْ وُعْشَحَتْ وَ
وَعْنَقُتْ وَنَكْسَمَتْ وَ
لُوقَي - لَيْدِي
يَلِإ - مُهْمَعْ فَرَتْ
كَلْبَقَتْ سَمْ كَبَرْ
كَلْجَوْ مَوْنَوْ طَبَبْ
كَيْ بَرْ يَلْوُقَتْ وَ
لَعْفَيْ مَلْ نَمْ وَبَرْ
أَوْرَ «جَدِخَيْهَفْ
نَنْسَلْ أَبْحَصَأْ

Фазл ибн Аббос розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Намоз икки ракъат-икки ракъатдир. Ҳар икки ракъатда ташаҳҳуд
үқийсан, хушуъ қиласан, тазарруъ қиласан, мискинликни изҳор
қиласан, икки қўлингнинг кафтларини юзингга қилиб кўтариб,

Роббингга: «Ё Рабб! Ё Рабб!» дейсан. Ким шундай қилмаса, намози чаладир», дедилар».

«Сунан» соҳиблари ривоят қилишган.

2. Қўлни белга қўйиш.

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан қилинган ривоятда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг намозда қўлни

белга қўйишни наҳийи қилганлари айтилган.

(Давоми бор)

«Кифоя» китобининг биринчи жузи асосида тайёрланди